

حذف روی و کادمیوم از خاک آلوده با استفاده از گیاه یونجه

عبدالرضا کرباسی^۱، پگاه خرازیان^۲

۱- دانشکده محیط زیست و انرژی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی

چکیده

برخی از گیاهان تحت عنوان گیاهان فوق تجمع دهنده، دارای قابلیت جذب، تحمل و حذف مقادیر بالایی از فلزات سنگین خاک می باشند. استفاده از این گیاهان به عنوان یک تکنولوژی مناسب و تجاری بوده که با استفاده از آن، می توان نسبت به پاکسازی خاک های آلوده به فلزات سنگین اقدام نمود. در بین گیاهان علوفه ای، خانواده لگومینوز وازاین خانواده، یونجه به جهت دارا بودن ریشه های عمیق، بومی ایران بودن و دوره رشد کوتاه مدت آن در آب و هوای سرد و گرم موجود در سایر نقاط کشور، از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد که این مساله امکان حذف مقدار بیشتری از آلودگی را از سطح خاک آلوده فراهم می سازد. در این تحقیق میزان جذب غلظت های متفاوت فلزات سنگین روی و کادمیوم در خاک، توسط گیاه یونجه به همراه غلظت قابل دسترس بیولوژیک آن تعیین و با pH خاک مقایسه می گردد. مطالعه بر روی چهار نمونه خاک صورت گرفت که بطور مصنوعی به عناصر روی و کادمیوم در غلظت های ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ ppm و کادمیوم ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ ppm روی آلوده گردیده و گیاه یونجه در گلدان غیر آلوده (شاهد آزمایش) و گلدان های حاوی خاک آلوده به عناصر فوق کشت گردید. پس از انجام فعالیت های مورد نیاز شامل داشت صحیح و برداشت، آنالیز شیمیایی خاک برای تعیین پارامترهای موثر در جذب نظیر pH انجام گردید. پارامترهای اندازه گیری شده با استفاده از روش آماری آنالیز خوشه ای و نرم افزار MVSP مورد بررسی قرار گرفت. اندازه گیری غلظت کل فلزات سنگین در خاک، گیاه و در بخش دسترسی بیولوژیک و میزان بار مواد آلی در خاک و گیاه نشان می دهد که یونجه دارای پتانسیل خوبی جهت جذب هر دو عنصر مورد مطالعه می باشد. میزان جذب این عناصر نسبت به هم روند مشابهی داشته و در اثر کاهش pH روند صعودی دارند. به نحوی که در نمونه خاک شماره ۴ که دارای بیشترین مقدار آلودگی است، با کاهش pH تا ۶/۷۲ میزان غلظت روی و کادمیوم در خاک و نیز میزان جذب آن در یونجه بطور قابل ملاحظه ای تا ۱۱۶۱/۷۵ mg/kg تا ۲۷۰۳/۲ mg/kg در خاک افزایش دارد. لذا در گیاه و ۵۸/۲ mg/kg در خاک و نیز ۳۹۳۳/۵۴ mg/kg روی در گیاه و ۲۷۰۳/۲ mg/kg در خاک افزایش دارد. لذا یونجه را می توان به عنوان یک گیاه مناسب جهت حذف روی و کادمیوم از خاک آلوده پیشنهاد داد. خواص عمده شیمیایی خاک از جمله pH، ظرفیت تبادل کاتیونی و مواد آلی در جذب و یا دفع فلزات سنگین خاک موثرند، همچنین نتایج نشان می دهد که در اثر افزایش میزان مواد آلی در خاک مقدار pH خاک کاهش می یابد.

واژگان کلیدی: گیاهان فوق تجمع دهنده، فلزات سنگین، گیاه یونجه، دسترسی بیولوژیک

زیادی وجود دارند که مرتبط با ویژگی‌های خاک، خصوصیات گیاه و دیگر عوامل زیست محیطی می‌باشند [۳]. گونه‌های گیاهی

انتخاب شده باید قادر به تجمع سطح زیادی از عناصر در ریشه و جوانه‌های خود باشند. تحمل زیاد گیاه نسبت به فلز، یک مشخصه کلیدی است که استفاده از گیاهان فوق تجمع دهنده را امکانپذیر می‌سازد [۴].

یونجه با نام علمی *Medicago sativa* به عنوان یک گیاه موثر در این زمینه، بطور فعال برخی از فلزات سنگین را بدون آنکه به آن نیاز داشته و باعث سمیت گیاه شود، همراه با جذب عناصر ریز مغذی دیگری مانند آهن، مس، روی و غیره جذب می‌کند، به نحوی که تحمل زیاد گیاه نسبت به وجود این فلزات سنگین، زیاد است. گیاه قادر است یون‌های آزاد فلزی و یا ترکیبات محلول فلزی را از طریق مکانیسم جذب سطحی ریشه جذب نماید و فلزاتی که به صورت رسوب در ترکیب با سیلیکات‌ها و کربنات‌ها هستند امکان جذب توسط ریشه را ندارند. یونجه از جمله گیاهان علوفه‌ای، پر ارزش و پر محصول، بومی ایران، آسیای صغیر و کوه‌های قفقاز است که دارای ارقام بسیاری در ایران و جهان می‌باشد [۲]. مکانیسم جذب در گیاه به صورت انتخابی صورت گرفته و برخی از یون‌ها را نسبت به برخی دیگر ترجیح می‌دهد. انتخاب یونی به ساختار غشاء سلولی و مشخصات حامل‌های گیاه برای انتقال یون بستگی دارد. این ویژگی به حامل‌ها امکان تشخیص یون را داده تا به عنوان حدواسط، یون‌های ویژه‌ای را از غشاء سلولی منتقل کنند. این گیاه نه تنها سطح زیادی از ریز مغذی‌های ضروری را ذخیره می‌کند بلکه قادر به جذب مقدار مشخصی از فلزات غیرضروری مانند

از آنجا که آلاینده‌های آلی و فلزات سنگین تجزیه‌پذیر نمی‌باشند، حذف فلزات سنگین از خاک‌های آلوده یک چالش مهم محسوب می‌گردد. روشهای فیزیکی و شیمیایی متداول امروزی جهت بازیابی فلزات سنگین از خاکهای آلوده علاوه بر هزینه بسیار، دارای اثرات مضر در فیزیک خاک بوده و فعالیتهای بیولوژیکی خاک را مختل می‌سازند [12]. امروزه گیاهان درمان‌گر به عنوان یک فاکتور دوستدار محیط زیست و کم هزینه جهت حذف فلزات از خاک آلوده کاربرد دارند [۷]. تحقیقات نشان می‌دهد که برخی از گونه‌های گیاهی، از جمله یونجه با توجه به داشتن دوره رشد کوتاه مدت و ریشه‌های عمیق دارای پتانسیل ژنتیکی لازم برای حذف برخی فلزات از جمله روی و کادمیوم می‌باشند [۱]. آنچه از تحقیقات گذشته بدست آمده آن است که pH خاک نقش مهمی در جذب فلزات روی و کادمیوم به سمت ریشه برخی از گونه‌های گیاهی از جمله یونجه دارد [14]. فکر استفاده از گیاهان برای جذب فلزات از خاک آلوده توسط (Chaney, 1983) و (Utsunomyia, 1980) صورت گرفت. اولین بار در سال ۱۹۹۱ اثر خود پالایی گیاهی بر جذب روی و کادمیوم از خاک مورد مطالعه قرار گرفت [11]. کاربرد روش گیاه درمانی بسیار سهل و ساده بوده و به تجهیزات گران قیمت و افراد متخصص نیاز نداشته و می‌تواند بعنوان یک روش کم هزینه تر نسبت به سایر روش‌ها معرفی گردد.

گونه‌های مختلف گیاهان در توانایی جذب، تجمع و تحمل فلزات سنگین تفاوت بسیار زیادی با هم دارند. بدین ترتیب که در بررسی سمیت فلزات سنگین در سیستم‌های مختلف و پیچیده گیاه - خاک، عوامل

فشار هیدرولیک، از توده خاک به سطح ریشه جریان می‌یابد. بعضی از یون‌ها توسط ریشه‌ها سریع‌تر جذب می‌شوند بنابراین بلافاصله یک منطقه خالی از یون در خاک مجاور ریشه ایجاد می‌گردد. این عمل سبب تمرکز فشار از محلول خاک و ذرات خاکی که عناصر جذب شده را نگهداری می‌کنند می‌شود. یون‌ها به سمت محلولی می‌روند که در تماس با سطح ریشه بوده و این فشار متمرکز سبب پخش یون‌ها بین لایه خالی اطراف ریشه‌ها می‌گردد [10]. جذب فلزات به داخل بافت زنده سلول‌های ریشه، مهمترین قدم اصلی می‌باشد. در این فرآیند فلزات باید از ریشه به جوانه‌ها منتقل گردند. حرکت فلز همراه با حرکت شیره گیاهی و از طریق ریشه به جوانه و نیز مدت زمان انتقال، توسط دو عامل فشار ریشه‌ای و تعرق برگ‌ها کنترل می‌گردد. به همراه انتقال فلزات به برگ‌ها، فلزات از راه شیره گیاهی به برگ‌ها منتقل می‌گردند [11].

روش تحقیق

به منظور انجام این تحقیق از چهار نمونه خاک با آلاینده‌گی مصنوعی استفاده گردید که نمونه شماره ۱ به عنوان شاهد آزمایش، شامل خاک غیر آلوده و نمونه‌های شماره ۲، ۳ و ۴، بطور مصنوعی و با غلظت‌های مشخص شده در جدول ۱ به نیترات روی و کادمیوم آلوده گردیدند. بذره‌های یونجه از نوع رقم همدانی که از ارقام بومی و مقاوم در ایران می‌باشد، انتخاب گردیده و در خاک غیرآلوده و آلوده به کادمیوم و روی کشت گردید. مراحل داشت جهت رشد گیاه و سپس برداشت آن به هنگام زرد شدن گیاه صورت گردید. اندام‌های گیاه از قبیل ریشه، ساقه و برگ را پس از برداشت، شستشو داده و نمونه‌های گیاهی پس از خشک شدن، دردمای ۴۸۰ درجه کوره به مدت ۱۶

کادمیوم نیز می‌باشند. جذب کادمیوم به ریشه همراه با مکانیسم جذب ریزمغذی‌های دو ظرفیتی دیگری مانند روی صورت گیرد [11]. عوامل موثر بسیاری در جذب فلزات نقش دارند که بجز نوع و مقدار کلونیدهای خاک (مواد رسی، اکسیدهای خاک و مواد آلی)، عوامل کنترل کننده اصلی عبارتند از: pH، غلظت کاتیونی فلز، حضور کاتیون‌های فلزی رقابت کننده و وجود پیوند یا ترکیب آلی و معدنی. مکانیسم‌های جذب می‌توانند برای یون‌های فلزی مختلف متفاوت باشند اما یون‌هایی که با مکانیسم‌های مشابه جذب ریشه می‌گردند، احتمالاً با یکدیگر رقابت می‌کنند [13]. طی مطالعات انجام شده مشخص گردید که همراه با افزایش pH، میزان اتصال فلزی در یونجه افزایش می‌یابد. بطوری که بیشترین درصد اتصال فلزاتی مانند Zn، Cd، Pb، Cr در pH بین ۵ تا ۷ و در عرض ۵ دقیقه ابتدایی جذب آنها اتفاق افتاده و سپس در طی دوره زمانی بیشتر، بدون این که جذبی صورت گیرد، این اتصال پایدارتر می‌گردد [13].

به منظور جذب فلزات سنگین به ریشه، مواد آلاینده باید جهت جذب توسط ریشه آماده و قابل دسترس بیولوژیک باشند. قابلیت جذب فلز از راه ریشه تحت عنوان قابلیت دسترسی بیولوژیکی می‌باشد. آمادگی برای جذب ریشه به حالیت فلز در خاک بستگی دارد. تنها فلزاتی که به صورت یون‌های فلزی و ترکیبات فلزی محلول باشند، قادر به جذب در گیاه می‌باشند. فلزاتی از قبیل روی و کادمیوم قادر به تبادل با گیاه هستند [۴]. حالیت فلزی در خاک سبب جذب سطحی آن به ذرات خاک می‌گردد. در اثر جریان همرفت یونهای فلزی محلول از خاک به سطح ریشه حرکت کرده، آب از محیط ریشه توسط دیواره سلولهای ریشه جذب شده و به جهت جایگزینی آبی که توسط برگ‌ها تبخیر شده، عمل جذب صورت می‌گیرد. آب در اثر

عناصر حذف گردد و سپس توسط هاون عقیق پودر گردید تا نفوذ به صورت یکنواخت درآمده و تجزیه توسط اسیدها راحت تر صورت پذیرد. برای بدست آوردن مقادیر دسترسی بیولوژیک ابتدا ۵/۷ میلی لیتر اسید استیک به ۵۰۰ سی سی آب مقطر اضافه شد. سپس ۶۴/۳ میلی گرم NaOH یک نرمال به محلول اضافه و حجم آن با آب مقطر به یک لیتر رسانده شد تا pH محلول نهایی بین 0.05 ± 4.93 باشد. سپس به یک گرم از هر نمونه ۱۰ سی سی از محلول بدست آمده را اضافه نموده و به خوبی تکان داده و نهایتاً به دستگاه جذب اتمی اسپکترومتری، برای اندازه‌گیری میزان روی و کادمیوم قابل دسترس بیولوژیک منتقل گردید [۱].

تجزیه کامل خاک به منظور تعیین غلظت کل عناصر روی و کادمیوم در خاک انجام می‌گردد. بدین منظور پس از خشک کردن نمونه های خاک در دمای ۷۰ درجه سانتیگراد، الک و پودر نموده تا تجزیه توسط اسیدها به راحتی صورت گیرد. به هر نمونه خاک، پس از افزودن چند قطره HCl یک نرمال، به منظور تجزیه نترات‌ها و کربنات های خاک از تیزاب سلطانی (ترکیب HNO_3 و HCl به نسبت ۱:۳) استفاده گردید و سپس روی حمام شن تا ۱۲۵ درجه سانتیگراد حرارت داده و برای تجزیه مواد آلی نمونه ها از اسید پرکلریک استفاده کرده و تا نزدیک خشک شدن حرارت داده شد. نهایتاً محلول حاصله توسط اسید کلریدریک یک نرمال به حجم ۵۰ سی سی رسانده شده و به دستگاه جذب اتمی اسپکترومتری منتقل گردید [۹]. برای تعیین بار آلی نمونه‌های خاک و گیاه، نمونه های خاک و گیاه را به مدت ۴ ساعت در کوره الکتریکی با دمای ۴۵۰ درجه سانتیگراد حرارت داده و محاسبه اختلاف وزن برحسب درصد با استفاده از فرمول (۱) محاسبه گردید.

ساعت، سوزانده، پودر گردیده، به طور جداگانه کدگذاری شده و برای عصاره‌گیری و انجام مراحل بعدی به آزمایشگاه منتقل گردید [۵].

برای تجزیه گیاه و تعیین عناصر سنگین روی و کادمیوم آن، به هر نمونه گیاه، پس از افزودن چند قطره HCl یک نرمال، از اسید استیک غلیظ استفاده گردید. سپس روی حمام شن تا ۱۲۵ درجه سانتیگراد حرارت داده و به منظور تجزیه مواد آلی گیاه بعد از افزودن HCl غلیظ مجدداً حرارت داده شد. نهایتاً محلول حاصله توسط اسیدکلریدریک یک نرمال به حجم ۲۵ سی سی رسانده شده و جهت اندازه‌گیری غلظت روی و کادمیوم موجود در هر نمونه گیاه به دستگاه جذب اتمی اسپکترومتری تزریق شد [۶].

جدول ۱ - میزان غلظت روی و کادمیوم افزوده شده

به خاک‌های نمونه

شماره نمونه	نام فلز	غلظت افزوده شده به خاک	
		mg/kg	ppm
۲	Zn	۱۹۸۱/۵۰	۵۰۰
	Cd	۲۷۴/۴۴	۱۰۰
۳	Zn	۳۹۹۹/۳۸	۱۰۰۰
	Cd	۵۴۸/۸۹	۲۰۰
۴	Zn	۷۹۹۸/۷	۲۰۰۰
	Cd	۱۰۹۷/۷۹	۴۰۰

تجزیه خاک برای تعیین قابلیت دسترسی بیولوژیک آن برای هریک از نمونه های خاک صورت گردید. ابتدا خاک هر یک از نمونه ها، پس از خشک کردن در دمای ۷۰ درجه سانتیگراد، الک شده و ذرات کوچکتر از ۶۳ میکرون جدا گردید تا عامل رقیق کننده غلظت

$$LOI(\%) = \frac{B - C}{A - B} \quad (1)$$

جدول ۲ نمایش داده شد و بیانگر آن است که در اثر افزایش غلظت آلاینده های روی و کادمیوم در خاک، میزان pH خاک از ۷/۴۲ به ۶/۷۲ کاهش می یابد.

A = وزن بوته به تنهایی
B = وزن بوته قبل از قرار گرفتن در کوره
C = وزن بوته بعد از قرار گرفتن در کوره

نتایج

غلظت روی و کادمیوم در نمونه های خاک، گیاه و در بخش دسترسی بیولوژیک، توسط دستگاه جذب اتمی اسپکترومتری تعیین گردید. نتایج بدست آمده. در

جدول ۲- غلظت کادمیوم و روی در خاک، گیاه، بخش دسترسی بیولوژیک، pH خاک و درصد مواد آلی خاک و گیاه

شماره نمونه	Cd خاک (mg/kg)	Cd گیاه (mg/kg)	Cd دسترسی بیولوژیک (mg/kg)	Zn خاک (mg/kg)	Zn گیاه (mg/kg)	Zn دسترسی بیولوژیک (mg/kg)	pH	مواد آلی خاک (%)	مواد آلی گیاه (%)
۱	۱/۲	۴/۰۵	۰/۹	۵۲/۸۲	۴۳۹/۱۴	۷/۲۶	۷/۴۲	۴/۶	۷۶/۹
۲	۱۶۶/۵۰	۳۲۳/۲۵	۸۵	۹۱۰/۲	۱۵۸۳/۸۴	۳۶۷/۴۶	۷/۱۶	۵/۸	۷۴/۵۲
۳	۳۷۱/۲۰	۸۴۵/۲۵	۱۶۲/۶	۱۴۹۸	۶۴۸۷/۵۴	۶۱۱/۶۶	۶/۹۷	۸/۴	۷۷/۴۴
۴	۵۵۸/۲	۱۱۶۱/۷۵	۲۹۳/۱	۲۷۰۳/۲	۳۹۳۳/۵۴	۱۲۴۸/۹۶	۶/۷۲	۷/۸	۷۶/۸۶

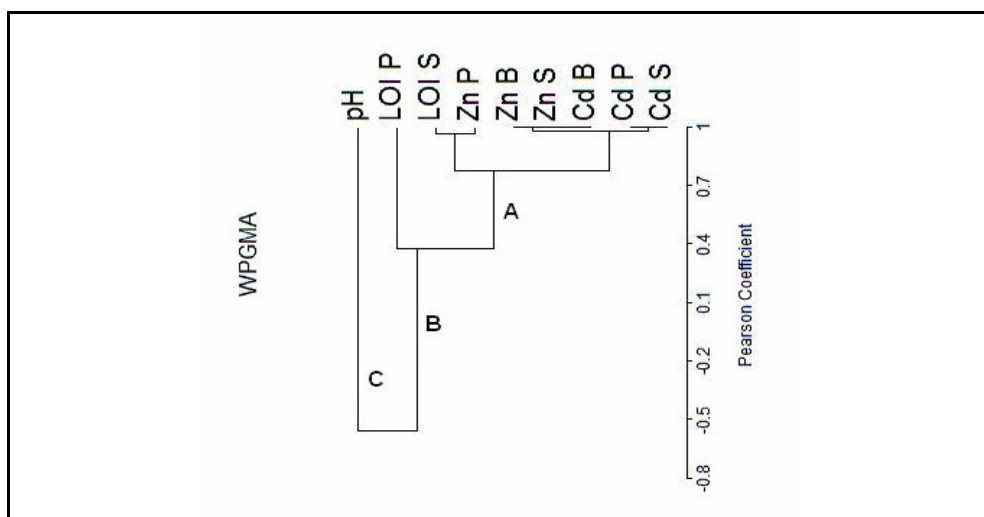
ارتباط بسیار پایین می تواند نشان دهنده موارد زیر بین pH و سایر پارامترها باشد:

الف- در اثر افزایش میزان مواد آلی، مقدار pH خاک کاهش می یابد. ب- هر قدر میزان مواد آلی در خاک کاهش یابد، نقش pH خاک در کنترل غلظت عناصر افزایش می یابد. شکل ۲، نمودار تاثیر pH خاک را در کنترل غلظت باقیمانده کادمیوم در خاک، گیاه و بخش دسترسی بیولوژیک نشان می دهد. همان گونه که از شکل مشخص است در خاک نمونه شماره ۱ مقدار غلظت باقیمانده کادمیوم در خاک ۱/۲ mg/kg، در گیاه ۴/۰۵ mg/kg و در بخش دسترسی بیولوژیک ۰/۹ mg/kg می باشد که این مقدار در خاک نمونه شماره ۲، با کاهش pH از ۷/۴۲ (نمونه شاهد) به ۷/۱۶، غلظت کادمیوم در خاک از ۱/۲ به ۶۶/۵ mg/kg و غلظت آن

به کمک روش آماری آنالیز خوشه ای و با استفاده از نرم افزار MVSP، شکل ۱ تهیه گردید. آنالیز خوشه ای از سه شاخه A، B و C تشکیل شده است.

در شاخه A عناصر کادمیوم و روی در خاک، گیاه و بخش دسترسی بیولوژیک تحت ضریب تشابه بسیار بالا و معنی دار به یکدیگر متصل شده اند. حضور مواد آلی (خاک) در این شاخه نشان می دهد که رفتار و غلظت این دو عنصر در سه بخش یاد شده تابع مواد آلی خاک می باشد. شاخه B به تنهایی شامل مواد آلی گیاه است که تحت ضریب تشابه پایین و غیر معنی دار به شاخه A متصل شده است. بنابراین مواد آلی گیاه نقشی در رفتار و غلظت فلزات ندارد. نهایتاً pH که در شاخه C حضور دارد تحت ضریب تشابه بسیار منفی با شاخه های A و B ارتباط برقرار کرده است.

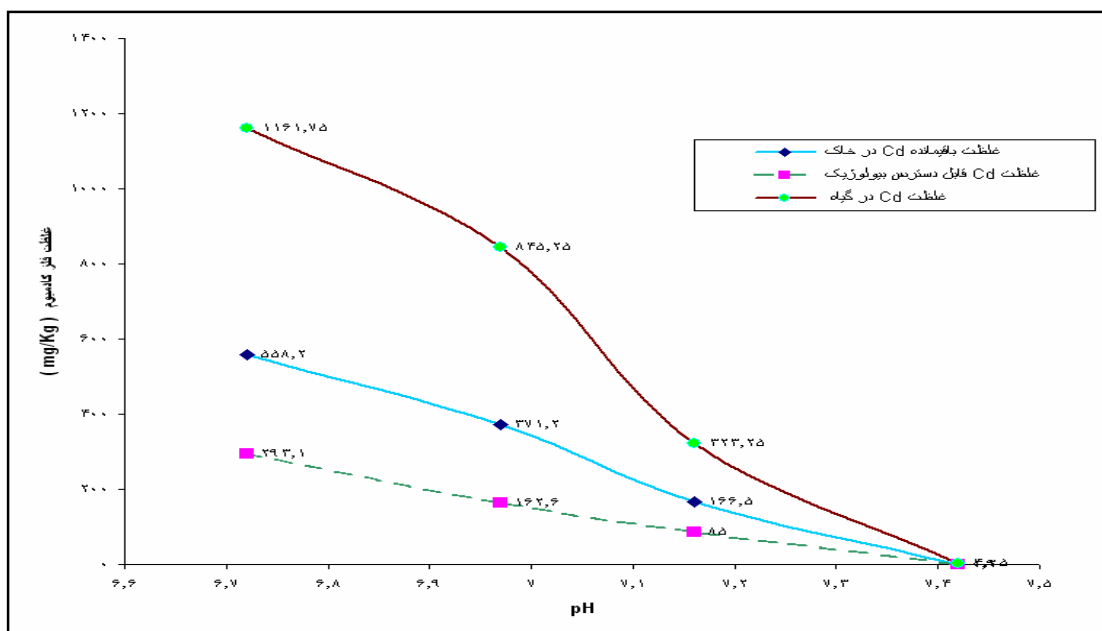
در گیاه از ۴/۰۵ به ۳۲۳/۲۵ mg/kg افزایش می‌یابد. به ۶/۷۲ در خاک نمونه شماره ۴، به ۵۵۸/۲ mg/kg در گیاه این مقدار با کاهش pH خاک از ۶/۹۷ در نمونه شماره ۳ در خاک و ۱۱۶۱/۷۵ mg/kg در گیاه افزایش می‌یابد.

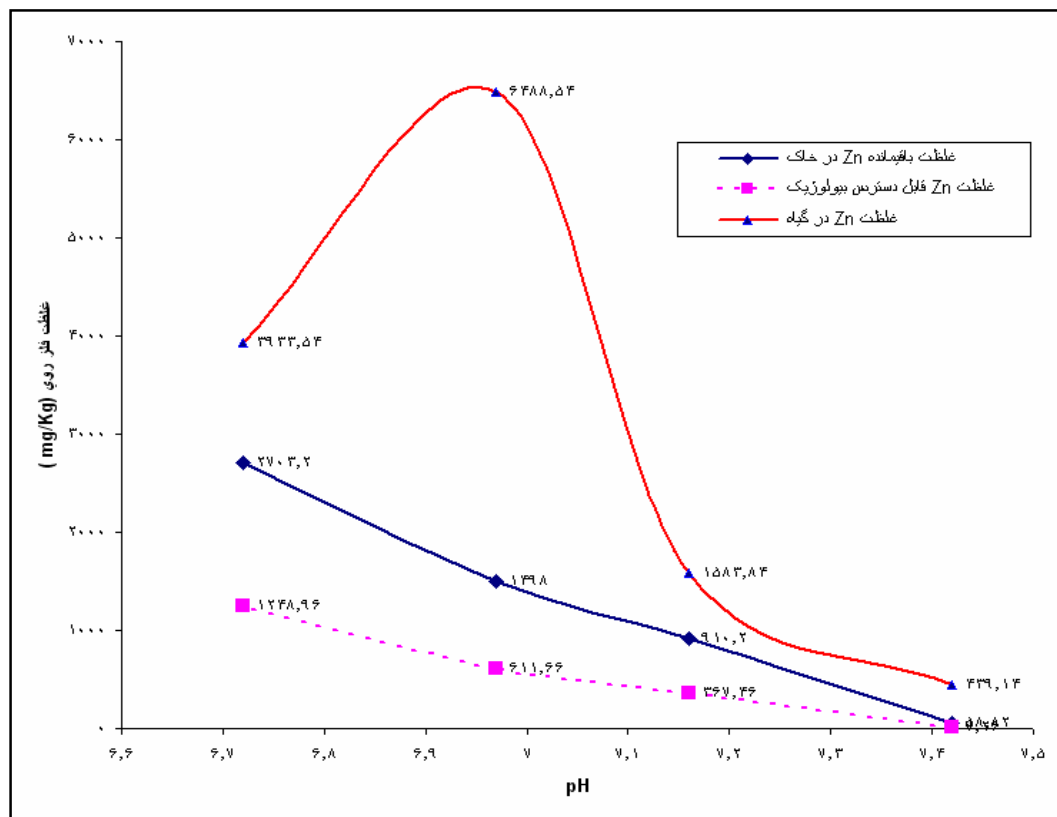
Zn P = غلظت روی در گیاه
 Zn B = غلظت روی در بخش دسترسی بیولوژیک
 LOI S = میزان بار مواد آلی در خاک
 LOI P = میزان بار مواد آلی در گیاه

Cd S = غلظت کادمیوم در خاک
 Cd P = غلظت کادمیوم در گیاه
 Cd B = غلظت کادمیوم در بخش دسترسی بیولوژیک
 Zn S = غلظت روی در خاک

شکل ۱- نمودار آنالیز خوشه ای عناصر روی و کادمیوم در خاک و گیاه و ارتباط آنها با pH خاک و مواد آلی

شکل ۲ - نمودار تاثیر pH خاک در کنترل غلظت باقیمانده کادمیوم در خاک، گیاه و بخش دسترسی بیولوژیک

شکل ۳- نمودار تاثیر pH خاک در کنترل غلظت باقیمانده روی در خاک، گیاه و بخش دسترسی بیولوژیک

نتیجه گیری

همانطور که نتایج تحقیق نشان می‌دهد، غلظت روی و کادمیوم در یونجه کاملاً وابسته به تغییرات pH خاک می‌باشد به طوری که افزودن فلزات روی و کادمیوم به خاک، همراه با افزایش میزان دسترسی بیولوژیک آن، سبب افزایش جذب این فلزات در گیاه و نیز در خاک می‌گردد. همچنین در اثر افزایش میزان مواد آلی در خاک، مقدار pH خاک کاسته شده و نهایتاً جذب فلزات توسط گیاه در محیط اسیدی تر بیشتر می‌گردد. کاهش pH خاک، منجر به آزاد شدن یون‌های فلزی شده و این امر بر میزان دسترسی بیولوژیک نیز می‌افزاید. آنچه از تحقیقات گذشته بدست آمده حاکی از آن است که pH خاک نقش مهمی در جذب فلزات

به همین ترتیب شکل ۳، نمودار تاثیر pH خاک را در کنترل غلظت باقیمانده روی در خاک، گیاه و بخش دسترسی بیولوژیک نشان می‌دهد. با کاهش pH غلظت روی در خاک از مقدار ۵۸/۸۲ mg/kg در خاک نمونه شماره ۱، به مقدار ۹۱۰/۲ mg/kg در خاک نمونه شماره ۲ افزایش یافته و نیز غلظت آن در نمونه‌های خاک شماره ۳ و ۴ افزایش می‌یابد. به همین ترتیب غلظت روی در بخش دسترسی بیولوژیک نیز همراه با کاهش pH روند صعودی خواهد داشت. این مقدار در گیاه با کاهش pH از ۴۳۹/۱۴ mg/kg در خاک‌های نمونه شماره ۱ تا ۶۴۸۸/۵۴ در نمونه خاک شماره ۳ افزایش داشته ولی این مقدار در نمونه شماره ۴ با ۳۹۳۳/۵۴ mg/kg کاهش نزولی غلظت مواجه می‌گردد.

۲- درک بهتر واکنشهای اکولوژیکی و بررسی تاثیر فرآیندهای گیاه پالایشی در واکنشهای اکولوژیکی.

۳- شناخت و مدیریت دانش ورود فلزات، چرخش و دفع آلودگی از اکوسیستم.

تاکنون اغلب آزمایشات گیاه پالایشی در آزمایشگاه و با آلودگی مصنوعی فلزات سنگین در خاک بوده است. در صورتی که برای توسعه تجاری این روش باید فعالیتهای مدیریتی کشاورزی و نیز توانایی ژنتیکی گیاهان بهینه گردد. همچنین مدیریت برداشت و دفع یونجه های آلوده نیاز به تحقیقات بیشتری دارد تا این تکنولوژی به یک تکنولوژی پایدار جهانی تبدیل گردد.

منابع

- ۱- بزرگری، ز. (۱۳۸۶): ژئوشیمی عناصر سنگین در خاکهای اراضی واحد علوم و تحقیقات تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته مدیریت محیط زیست. واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران. ص ۴۲ تا ۵۴.
- ۲- کریمی، ه. (۱۳۸۶): فرهنگ رستنی های ایران، نشر علوم کشاورزی، جلد چهارم. ص ۲۱۹ و ۲۲۰.
- ۳- مهجوری، م. (۱۳۸۰): بررسی اثر آبیاری با فاضلاب روی جذب فلزات سنگین به وسیله سبزی های برگی جنوب تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران. ص ۵۳ تا ۵۷.
- ۴- میرغفاری، ن.، یادگاری دهکردی، س. (۱۳۸۲): بررسی میزان کادمیوم در خاک و تعدادی از گونه های گیاهی طبیعی اطراف معدن سرب و روی آهنگران ملایر. پایان نامه کارشناسی، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه صنعتی اصفهان. ۵۵ صفحه.

روی و کادمیوم به سمت ریشه برخی از گونه های گیاهی دارد و با کاهش pH میزان غلظت برخی عناصر به طور قابل ملاحظه ای افزایش می یابد که نتایج حاصل از این تحقیق در خاکهای با آلایندهی بالا به روی و کادمیوم، با این مساله تطابق دارد. بیشترین غلظت کادمیوم جذب شده توسط یونجه، در $pH=6.72$ و به میزان $1161/75 \text{ mg/kg}$ از مقدار $1097/79 \text{ mg/kg}$ نیترات کادمیوم (400 ppm کادمیوم) افزوده شده به خاک، در نمونه شماره ۴ مشاهده گردید و حداکثر میزان غلظت روی جذب شده توسط یونجه، $6488/54 \text{ mg/kg}$ در $pH = 6.97$ از میزان $39999/38 \text{ mg/kg}$ نیترات روی (1000 ppm روی) در نمونه ۳ تعیین گردید.

آنچه از مجموع دو نمودار ۲ و ۳ مشخص می گردد آن است که غلظت روی و کادمیوم در گیاه یونجه تقریباً روند مشابهی داشته و در اثر کاهش pH، غلظت این عناصر روند صعودی خواهند داشت. با وجود این نیاز به مطالعات و تحقیقات بیشتری به منظور تعیین پتانسیل جذب اندامهای مختلف گیاه بطور جداگانه می باشد تا میزان تجمع و غلظت این فلزات را در بافتهای گیاه بررسی نموده و زمان مناسب جهت برداشت گیاه را تعیین نمود به نحوی که برداشت زمانی باشد که میزان جذب فلز شروع به کاهش نماید. اطلاعات کامل تر از این مکانیسم بیوشیمیایی منجر به شناخت موارد زیر می گردد:

۱- شناسایی و توسعه گیاهان فوق تجمع دهنده با ظرفیت بیشتر حذف فلزات سنگین از خاک.

5- Brown, S.L., Chaney, R.L., Angle, J.S., (1995): Phytoremediation potential of *Thlaspi caerulescens* and *Vladder Compion* for Zinc

and Cadmium contaminated soil. Department of Animal and Plant Sciences, University of

- Sheffield, U.K, Environ. Sci. Technol, 1151-1157.
- 6- Brown, S.L., Chaney, R.L., Angle, J.S., and Baker, A.J.M., (1995): Zinc and Cadmium uptake by hyperaccumulator *Thlaspi caerulescens* grown in nutrient solution. Department of Animal and Plant Sciences, University of Sheffield, U.K, Environ. Sci. Technol, 1581-1585.
- 7- Chaney, R.L., (1983): Plant uptake of inorganic waste constituents in land treatment of hazardous wastes. Noyes data corporation , Park Ridge, NJ. Soil Biol. Biochem., 50-77.
- 8- Gardea-torresdey, G.L., Gonzalez, G.H., Tiemann, K.J., and Rodriguez, O., (1997): Biosorption of Cadmium, Chromium, Lead, and Zinc by biomass of *Medicago sativa* (Alfalfa), Department of Chemistry, The University of Texas at El Paso, J. of Hazardous Materials. 209-219.
- 9- Karbassi, A.R., (1989): Geochemistry and magnetic susceptibility of Riverine, Estuarine and marine sediments. Ph.D thesis , University of mangalore, 196.
- 10- Lujan, J.R., et al., (1994): Metal ion binding by algae and higher plant tissues: A phenomenological study of solution pH dependence, Solvent Extraction and Ion Exchange, 803-816.
- 11- Mitch, L., (1999): The use of plants for the removal of toxic metals from contaminated soil, American Association for the Advancement of Science Environmental Science and Engineering Fellow, J.Environ. Qual., 11-33. Available in site:
- 12- Raskin, I., Burt, D., (2000) : Phytoremediation of toxic metals (using plants to clean up the Environment). John wiley and Sons Inc, 53-69.
- 13- Ross, S.M., (1994): Toxic metals in soil plant systems, John wiley and Sons Inc, Plant Sci., 174-189.
- 14- Wang, S., Angle, J., Chaney, R.L., Deorme, A., (2005): Soil pH effect on uptake of Cd and Zn by *Thlaspi caerulescens*. Department of Natural Resources and Landscape Architecture, University of Maryland at College Park, Plant and Soil, 325–337.